

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta este de 2 ori: Mercuria si Dumineca, Folia, candu concedu ajutoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tiera esterne 12 fl. v. a. pe unu anu seu 2 1/3 galbini mon. sunatoria.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 32.

Brasiovu 6 Maiu 24 Aprile

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Revista impresiunii si a resunetului fraternisarei in Brasiovu.

Omulu in politica e una machina.

Se intramu indata in obiectu. Pana acum, atatu provocarea, catu si serbarea fraternisarei din 22 Aprile intre romanii si maghiarii brasioveni nu afla mare apretuire nici in diurnalele din Clusiu, cari abia luara notitia simpla intre varietati, cu cateva cuvinte despre ea, nici in „Szekely Hirlap“, diurnalulu din Muresiu-Osiorheiu alu reuniunii juristilor; ma acesta in Nr. 33, reproducundu provocarea la infratire din „Nemere“, diurnalulu ung. din Brasiovu, o suspicioneza dicundu: „Acesta serbare frumosa patriotica a fostu defipta pe 22 Aprile, si din partene o potemu numai saluta cu cea mai caldura simpatia, dorindu: ca se nu vre a fi fostu si acesta numai o specula venatoria la ordinea de di a politiceii de partita.“ — Judecat'a organului secuiescu.

„Sieb-Blätter“ tienuse de reu pesasii din Brasiovu, ca tienu serbarea victoriei germane acum, candu militarismulu feudal apasa ca unu alpe libertatea fratiloru loru germani, ci mai era de asteptatu, pe candu ar' poté serba si ei victori'a libertatii Germaniei unite. —

Diurnalele romane atatu cele din Romani'a, afara de „Tromp. Carp.“, care -si da in petecu, — catu si cele de dincóce, se mira de fraternisarea intre romani si unguri, se intréba, si nu -si sciu esplica, ca ce póte se fia acesta? ca Gazeta nu le spune. — Anumitu „Albin'a“ in Nr. 31 din 27 Aprile -si esprime surprinderea in cuvintele urmatorie:

„O aparitiune minunata ni se repórta cu telegrafulu din Brasiovu. Sambat'a trecuta romanii, — nu scimu ce se dicemu, unii? séu in cointielegere toti? — tienura o serbatóre de infratire cu ungurii, dóra mai dreptu cu arménii de acolo, — cu devis'a „pentru patria si libertate“. Lucru pré laudabilu, numai de l'amu poté bine pricepe. In „Gaz. Trans.“ cetiramu de unadi o provocare pentru participare generala la acesta serbatóre, dér' nici dupa aceea nu ne potemu orientá. De alta suntemu informati, ca in aceea si séra sasii aveau se celebréza triumfulu armelor nemtiesci in Franci'a. Noi scimu, ca pre candu sasii pre facia simpatiasu cu Prusi'a, romanii si ungurii séu si arménii din Brasiovu erau cu trupu cu sufletu pentru francesi: — nu cumva acest'a este choi'a serbatorei enigmatice de infratire?! — Ori cum se fia, noi o salutamu si i dorimu succesu si resultatu mai bunu, decatu ce avura multele nostre incercari de infratire cu domni maghiari din dieta si dela guvernulu!“

Aruncamu dupa spate orce escusa si imputare, cumca la prim'a pornire a fraternisarei din 22 Apr. n'amu aprinsu indata lumin'a, ca se imprestia inaintea publ. totu intunereculu, pentruca actulu de iufratire oferitu din partea unguriloru din Brasiovu e unu actu delicatu, dictatu de identitatea intereselor, care pretendea cea mai cercuspecta tractare, pentruca elu se facu si in órele cele provocatorie din partea serbarei victoriei germane asupra

francesiloru prin sasii brasioveni, totu in 22 Aprile sér'a, si apoi nóue nu ne era cunoscutu nici unu programu cu base de infratire, decatu simpl'a provocare in terminii ei cei generali, ca esiti de suptu aripi angeresci, la care se amutiesci. — De acea „Gazeta“ afla cu cale a redica numai pretiulu armoniei la pretensiunea acesteia din ambe partile.

Din cele publicate in Gazeta inse se vedea pré bine, ca e o infratire numai locale, pentru interese locale, pre candu ar' fi de doritu, ca basea ei se fia nu numai libertatea si egalitatea individuale in patria, ci si cea nationale politica, pentru care gemura si mai gemu martirii prin prinsori, ca se se conlucre cu poteri unite a se pune pe totu loculu si pe calea legei in pracse ne mai disputata — dupa indreptatire politica nationala perfectu coegale, cu incetarea suferintiloru. Candu va resulta acesta armonia din infratiri festine, atunci vomu avé cuventu a apretia si dorindu a dori fac simile de asemeni infratiri dictate de comuniunea sortei si a ecsistentiei acestoru dóue natiuni, avisate a fi atatu la panda catu si la sentinela, pentru a nu fi rapite de torentii cei undulatori, cari se povernescu catra insulele vietiei nostre nationale.

Basea infratirei natiunii romane din Transilvani'a e autonomi'a Transilvaniei si dreptulu politicu nationale perfectu coegale, care se afla depusa chiaru si in votulu minoritateri din diet'a din Clusiu 1865 si in actele luptei nationale din vechime pana adi, cari ne stau pe sufletele tuturor romaniloru.

Oplu: „Romanii si constitutiunile Transilvaniei de Dr. Iosifu Hodosiu“, e improspetarea cea mai recenta a istoriciloru nostre suferintie, contrase din injuri'a constitutionale a timpuriloru, dér' dieu, in parte si din lips'a unei mai circumspecte, mai solidarie si mai energiose aperari, care cere tóte sacrificiale pana la osu dela micu si mare, — pe una si aceea si cale — ca se n'aba securea codoriste si toporulu toporiste. Acestu opu de mare importantia politica, de care nici unu sufletu romanu, ce da in politica, nu se póte lipsi, intréba si raspunde la romani catra fine asia:

„Vediendu tóte aceste de o parte, ér' de alt'a vediendu sclavi'a politica a romaniloru, vediendu, ca ei suntu afara de constitutiune, si ca constitutiunile Transilvaniei suntu suspinse; pare ca, de sine 'ti vine si ti se pune intrebarea:

Ce e de facutu?

Nimicu alta decatu ceea ce amu facutu pana acum.

A luptá, si pururea a luptá.

A cere cu bun'a, a pretinde in dreptu, a vindicá cu legea.

A tiené la independenti'a si autonomi'a Transilvaniei, si la drepturile natiunii romane, respectandu drepturile celorlalte natiuni.

A cere dela monarchu — pana candu avemu dreptu de a fi supusii lui — convocarea dietei transilvane, pentru ca astfelu romanii se fia restituiti in drepturile nationale si politice, si pentru ca Transilvani'a si partile ei se fia restituite sie-si.

A spune monarchulu si puterei, ca imperiulu numai asia póte subsiste, si numai asia -si póte conservá starea de mare putere européna, déca tierile, cari lu compunu voru fi restituite in autonomi'a loru avitica si propria constitutionale, si déca popórele tóte voru fi asecurate in ecsistenti'a loru politica-nationale.

Cum? Cine se céra, cine se spuna?

Prin scrisori, prin petitiuni, prin memorande. Particulari, comune, districte, reuniuni, intruniri.

Se céra, si se spuna, ca: sistem'a de acum a dualismulu nu este de sustienutu. Trebe adoptatu sistemulu federalismulu pre basea autonomiei tieriloru, combinata cu principiulu nationalu.

Transilvaniei, fiinduca despre acest'a vorbimu in specialu, si care -si are autonomi'a si constitutiunea sa, trebe redade partile ei din Ungari'a, precum si Bucovin'a; Transilvani'a are dreptu si istoricu si naturalu si legalu la aceste. Germanii din Bucovin'a ca si sasii séu ungro-secuici din Transilvani'a, ca si ungurii cari locuiescu in Banatu séu in celelalte parti ale Transilvaniei, -si afla garantate drepturile loru nationali, civili si politice, in constitutiunile si legile Transilvaniei.

Astfelu apoi Transilvani'a cu Ungaria propria, cu Creati'a etc. se intre in confederatiune: imperiulu austriacu se fia o confederatiune de tiera si popóre libere, unde aceste tiera si aceste popóre tóte se-si aiba libertatea si espresiunea nationale, autonomi'a propria si independenti'a legislativa si guvernamentale, unite in persón'a principelui ca capu alu confederatiunii.

Barbatii de statu ai Austriei, si mai alesu ai Ungariei, véda ca nu adi-mane, si chiaru in momentele de facia candu nuori grei amenintia orizontulu Europei — in urma tóte, tóte se fia pré tardiu!“

Éca si cea mai nóua improspetare a credintiei politice a natiunii romane de aici, apoi una natiune, care a luptatu 400 si mai bine de ani pentru recunoscerea si usarea de aceste drepturi, pana candu in 1863 intrá si in dominiulu loru, nu póte fi asia usióra, ca nesce particulari, cari mesurandu-si interesele private si venandu specule pentru ele se renéga de catra politic'a confratiloru de sange; éca si unu respunsu la toti, cati portati de spiritulu pitonicu nu se potu conteni nici in óre solemne a nu arunca in romani si cu tin'a invinuirei, ca cum ei totu n'ar fi fostu cei mai alipiti de interesele patriei sale: romanulu nu pretende, decatu (la ce are dreptu neprescriptibile prin arbitragiulu de partite) dreptulu seu, care nu e mai pucinu, decatu perfecta egalitate politica nationale si apoi fratietate si armonia divina!

Romanii nu se atragu, cum nu s'au atrasu nico odata, dovada istori'a, de vreo imagine insielatoria in alte parti, cum se atinse intr'unu toastu incordatu, ci elu vrea a solida fratietatea nu numai cea locale, ci si cea generale pe acesta base aici in Transilvani'a, ca-ce elu cu fruntea franca si redicata se tiene de celu mai probatu si mai inflacaratu patriotu in patri'a sa. Apoi intre sororile natiuni, cari se disputa despre antaiatatea in sincerulu si extraordinariulu patriotismu, la care trebuie se se inchine nu omutii, ci si angerii din ceru, nu mai póte domni indoiéla de simpatia si de amicitia cea mai binevoitoria, dovedita cu gealusia factica la tóte pericolele, de cari si candu era amenintiatu statulu si tronulu. Déca inse totu se mai afla reutatosi si ómeni intortocati in mregele si latuirile politiceii lupine, cari l'ar mai prepune, acela nu i mai merita nici amicitia in politica, necum anim'a, pana candu nu se va pocai din radecina si nu va conlucre din resputeri a sterge

crim'a asasinatului politicu alu unui frate de cruce din sece, probatu prin foculu pericleloru comune de celu mai leale angeru aperiatoriu, nu numai alu patriei comune, ci chiaru si alu vietiei nationale a amicului seu de sörte, care in pretiu de aderire totu-déun'a la insielatu cu, cu manierele cele mai finu inventate. Deci spre una perfecta armonia generale, dér' basata pe egalitate nu numai individuale, ci si politica nationale in patriane, dupa cum se cuvine natiunei romane dupa dreptu si dreptate, damu man'a pe eternitate, nu inse mai multu numai spre specula de partite politice, cum dice „Székely Hirlap“, ci din principiulu asecurarei imprumutate a ecistintiei proprie nationale politice, care, vedemu cu durere, ca colo susu inca n'a ajunsu nici pe departe a deveni la ordinea dilei, pentruca acolo susu se incorda stapanii a dovedi, ca diosu tóte suntu spre multumirea tuturor, si caudu gemu sub ignorantória maltractare, éca dovada si fraternisarile, voru adauge, — pentruca se ne mai sparga capulu cu peleri'a nóstra, cá si de alte dati. . . . Cá una mama egalu iubitória de fi ei, asia „Gazeta betrana“, nu se póte esprime decatu in sensulu acesta. — Cumca infratirea sincera inciatu intre romanii si ungurii din Brasiovu e numai locale pentru interesele politice, ér' locale comunale séu fundu-regionale, fara programa precisata, se a disu si in reportu. Acum se vedemu mai incolo, cam cum se mai esprima diurnalele despre ea, si apoi se judecamu, déca póte ea deveni si mai generale din acestu punctu de purcedere. Dér' se ne curatimu simtirile, cá se vedemu cu totii sórele dreptatii tuturoru viétia resarindu in libertate si egale fratietate, fara catu de pucina diversitate si superioritate in vreunu dreptu politicu nationale, si spre acestu scopu se bineventamu tóte intrunirile si infratirile oferite si oferinde. — (Va urmá.)

Brasiovu 7 Maiu 1871.

Unu actu de simphatia naturale lu vedemu publicatu in „Romanulu“, acela e responsulu camerei Itatiei la cunoscut'a adresa a camerei Romaniei, care in proiectu s'a si cititu in sied. din 21 Aprile si s'a primitu cu aplause:

Parlamentulu Italiei catra parlamentulu Romaniei vorbesce in tectulu urmatoriu:

„Pré onorable dle presiedinte alu camerei deputatiloru Romaniei!

„Camer'a deputatiloru regatului Italiei a primitu cu via satisfacere adresa ce dvóstra ati binevoitu a o tramite in numele parlamentului romanu. Camer'a a recunoscutu in acea adresa nu numai gentil'a manifestatiune de simtieminte amicali catra Itali'a, ci si solemn'a afirmare a acelui simtiemintu de solidaritate, care reciprocamente unesce natiunile libere si civilisate pentru garanti'a comune, pentru tutel'a comune a drepturiloru si a independentiei fiacareia din ele.

„Itali'a a ascultat de acestu simtiemintu, atunci candu, reprezentata de contele Cavour, a sustienutu in consiliile Europei caus'a nationalitatei romane. Parlamentulu romanu s'a inspiratu de acestu simtiemintu, atunci candu a avutu afectuós'a idea de a se congratulá cu noi in momentul, in care caus'a nationalitatei italiene reportá triumfulu supremu.

„Camer'a are ferm'a credintia, ca acestu triumfu va fi o mare binefacere pentru libertate si civilisatiune. Itali'a recastigandu Rom'a sa, a facutu se inceteze o confusiune de putere contraria spiritului timpuriloru, dauna si ofensa civilisatiunei, si a asecuratu in modulu acest'a spre avantagiulu universal sacrele drepturi si nealienabile prerogative ale conscientiei omenesci. (Bravo! bine!)

„Prin urmare atestatulu de simphatia a parlamentului romanu a fostu fórtu placutu camerei deputatiloru regatului Italiei. Nu e unu aplausu sterpu: va fi o incuragiare eficace. Representantii natiunei italiene nu lu voru uitá si lu schimba fa-

cundu urari sincere pentru prosperitatea natiunei romane.“ (Viia aprobatiune.) —

In Franci'a lupt'a continua. Ataculu generalu alu regimelii versaillesu n'a avutu succesulu doritu, cu tóte, ca Thiers incredintia adunarea nat., ca in optu dile insurectiunea se va devince. Cu tóte aceste fortulu Issy bombardatu cu 2000 de granate a capitulatu si insurgentii s'au retrasu in internulu Parisului. Comun'a a denumitu unu comitetu de salutea publica si inversiunarea cresce in locu se se domolésca.

Dupace ataculu generale alu versaillesiloru se potieni, si comun'a prin placate publicá respingerea loru in batalia, in Berlinu indatu se tienú consiliu martiale si acum se scrie, ca ostasime nóua de germani trecú in 1-a Maiu pe la Colmaru pentru Franci'a. — Comandantulu insurgentiloru Dombrowski si Clureset si au stramatatu cortelulu generale diu caus'a capitularei Issy. Se pare, ca se apropia tragedi'a de ultimulu actu. —

Catu pentru politica, apoi acum si torii, séu reactiunea anglesiloru au apucatu lupt'a spre a tranti ministeriulu de acum, si acésta politica se intinde pana si in Romani'a. —

„N. Tem. Ztg.“ scrie, ca una deputatiune clericala merge la Vien'a, pentru a roga pe imperatulu, cá patronulu relegiunei rom. cat., cá se le sancioneze statutulu congressuale. Acum, déca nu ne ignoramu de sene, — trebuie se simtimu si se recunóscemu, ca convocarea si atitud'a conferintiei de Alb'a Iulia a fostu in totu casulu salvarea dreptului nedependentiei besericei romane unite. Viitoriulu se va sci inaltia la sublimitatea factului acestuia. —

Pest'a 24/12 Aprile 1871.

In dilele trecute spiritele pestaniloru erau tare incordate, tóta lumea abia asteptá se vina Sambat'a. Se latise adica faim'a, ca in acea di va respunde ministrulu Pauler la interpelatiunea lui Ghiczy.

De si erá de prevediutu, ca ministrulu nu va puté dá unu atare respunsu, prin care sortea statutului autonomiei lat. catolice se se póta privi cá decisa, totusi ómenii erau tare curiosi a audi din gur'a ministrului, ca in catu afla elu si resp. guvernulu de lipsa cá acestu statutulu in ante de a se sancioná si resp. de a se pune in lucrare se se substérna legislatiunei? séu ca guvernulu va inchide ochii, si va lasá cá comisiunea de 12 alésa prin congressu, sub presidiulu primatului Ungariei se efectueze dispusetiunile acelui statutulu, fara a se pertractá si primí de dieta, precum s'a intemplatu acést'a sub ministrulu Eötvös cu regulativulu pentru compunerea acelui congressu?

Ministrulu a respunsu, cam cá unu oraclu „ibis redibis“, — asia catu n'a mulfumitu pre depelinu nici pre interpelantele, nici pre altii, cari doreau a sci, ca tóte dispusetiunile statutului, adica intregu statutulu se va supune spre pertractare dietei, séu numai acele dispusetiuni, cari lovescu in legile tieriei. Ministrulu adica in respunsulu seu a vorbitu de dispusetiunile aceste din urma, éra nu de statutulu preste totu; observandu, ca elu pre acele le tiene de neefectuabile inainte de a fi pertractate si primite de legislativ'a tieriei; firesce avendu guvernulu de a desemná, cari suntu acele dispusetiuni, — una usia fórtu larga pentru guvernulu. Dér' ce ne intereséza pre noi sórtu statutului autonomiei rom. catolice si tóte dispusetiunile lui? Afara de singur'a determinatiune, prin care lat. catolicii ar' voi se ne stringa in braciule loru si pre noi gr. catolicii! Pentru acea amu fi doritu, cá vre unu membru unitu alu dietei se-si fi luatú ostení'a a interpelá pre ministru in directiunea acést'a, cá se capetamu si noi respunsu baremu cá Ghiczy.

Dér' cei dela „Federatiune“ au fostu de alta parere; ei ar' fi vroitu se nu interpeleze nimene pre guvernulu in caus'a acelui statutulu, cu atatu mai pucinu romanii, pentru ca atunci guvernulu ori trebuie se rumpa cu ierarchi'a catolica, ce inse nu vrea, ori se pape cum si-a saratu si se scóta castanele din spudia; cu atatu mai pucinu i a venitú „Federatiunei“ bine la socotéla convocarea conferintiei la Alb'a Iulia, pentruca éta ce scrie „Federatiunea“:

„Guvernulu e bagatu in cornu de capra prin statutulu autonomiei rom. cat. si nevroidu a rumpu cu ierarchi'a catolica se uita impregiuru se védia dóra ei vine de undeva ajutoriu, si éca (fiindu tóta

lumea multiamita cu statutulu acela si nevroidu nimene ai sarí intr'ajutoriu guvernului! —) functionariulu celu mai inaltu gr. cat. si alérga intr'ajutoriu guvernului si conchiama o conferintia la Alb'a Iulia, care se protesteze in contra acelui statutulu si se opréscu pre guvernulu alu sancioná etc. si asia guvernulu va scapá din cornu de capra si nu va fi silitu a papá, dupa cum si a saratu, nici a scóte castanele din spudia, si tóte aceste va avé de a le multumi guvernulu numai si numai fideliloru romani, cari totu-déun'a au facutu servitiuri bune guvernului — martori ni suntú Schmerling si Reichenstein — déca cumva voru negá cavalerii romani!“ Asia „Federatiunea“.

Acuma déra scimu, de ce nu a publicatu „Federatiunea“ conchiama la conferintia de Alb'a Iulia; scimu de ce nu a interpelatu pre guvernulu in cestiunea estinderei statutului rom. cat. si preste romanii, adica cá se nu vina guvernului intr'ajutoriu!

Da óre atatu de orbiti si de nepriceputi tiene „Federatiunea“ pre romanii uniti, catu acestia se crédia, ca guvernulu póte se provoce pre romanii la unu astfelu de pasiu, si ca guvernulu intr'adeveru in cestiunea subversante ar' fi avutu lipsa de romanii cá se lu scótia din cornu de capra? — A crediutu intr'adeveru „Federatiunea“, ca fara ajutoriulu romaniloru guvernulu va fi silitu a intari statutulu, si asia o va rumpe cu ierarchi'a rom. cat., ceea ce densulu nu vrea —? A crediutu intr'adeveru „Federatiunea“, ca conferintia de Alb'a Iulia e provocata de guvernulu? si a speratu, ca déca nu se conchiamá conferintia, guvernulu la interpelatiunea lui Ghiczy ar' fi respunsu: „Eu nu voi se o rumpu cu ierarchi'a catolica, trebuie se sancioneze statutulu“ etc.; éra acuma in urm'a protestului romaniloru uniti va dice: „Eu nu potú sancioná acelu statutulu in nici unu punctu, pentru ca romanii uniti au protestatu in contra dispusetiunei, prin care vrea a se estinde acelu statutulu si preste beserica gr. cat. romana? Vedeti voi rom. catolicii si totu odiulu pentru nesancionarea acelui statutulu se lu arunce asupra romaniloru uniti, eu -mi spalú manile!“ Si asia noi romanii amu fi scosu guvernulu din cornulu de capra! —

Sermanii romani uniti! mai bine erá se nu faceti nici unu pasiu in contra statutului autonomiei rom. cat., ca atunci de perdatu ve perdeati de siguru autonomi'a besericei vóstre, dér' nu ve atrageati odiulu fratiloru vostri rom. catolici, ci acelu cadea totu pre guvernulu! —

Ce a pututu déra indemná pre cei dela „Federatiunea“ cá se invenine animele celoru ce au alergatu la acea conferintia pentru salvarea besericei, care e scutulu nationalitatei loru? — a detrage actului acelui maretiu, prin care romanii uniti au doveditu, ca -si cunoscu drepturile lor, si candu se ataca aceste, sciu a sarí intru apararea lor cu una anima, acelu ajutoriu póte ca era se fia cu multu mai maretiu, déca „Federatiunea“ nu se scólá in contra acelei conferintie si nu i succedea a desmentá pre unii dela participare la acea, si a suspicioná unu pasiu in caus'a besericei facutu cu celu mai curatu scopu, si doritu de totu sufletulu de romanu? nu sciu. Numai ei voru sci; noi inse credemu, ca nu a pututu fi indemnú curatu de a ajutá causei, ci ura si invidia, cari totu-déun'a au domnitú intre romanii, si care me face se incheiu aceste observatiuni cu: perirea ta din tine!*)

Eu nu credu, ca „Federatiunea“ se aiba numai atata precepere si numai atata cunoscintia a impregiurariloru, incatu se póta crede ea insasi aceea ce a vestitu. —

Proiectu

pentru regularea parochieloru si dotarea preutiloru.

Avendu in vedere, ca sinodulu nostru archidiecanu din anulu 1870 in siedintia a 10-a a adusu unele concluse pentru imbunatatirea sórtu preutiei nóstre — dupa care emolumentele de orice natura, impreunate cu posturile preutiesci, pana la organizarea parochieloru, se nu se miescioreze nici intr'unu modu, ci din contra comitetele parochiali si protopresbiterali, se ié in pertractare seriósu cestiunea dotarei in tóte siedintiele lor;

Avendu in vedere, ca dupa repórtele si conspectele sosite prin venerabilulu consistoriu archidiecanu la acestu sinodu, acele comitete au per-

*) Déca nu-ti vei aruncá romane tóte interesele particulari cá olocaustu de espiare inaintea altariului santei cause relegiósu si nationali. — Red.

tractatu cestiunea de susu, dér' in mare parte fara rezultatulu doritu;

Avendu in vedere, ca intr'aceea congresulu nostru nationalu besericescu din anulu 1870 in siedinti'a sa a 7-a cu privire la dotarea parochieloru a adusu unele „dispusetiuni generali pentru regularea parochieloru“, dupa cari:

1. In viitoriu intr'o comuna besericesca de regula este numai unu parochu, carele este reprezentabilu pentru tóte agendele si datorintiele oficiulu parochialu.

2. Ca déca intr'o comuna besericesca mai impopulata si latita interesulu besericea ar' cere inmultirea personalulu preutiescu, si déca atare comuna besericesca este in stare de a garantá o dotare corespundietória pentru mai multi preuti, acolo se póte spori numerulu preutiloru, a caroru corelatiune se va regulá prin sinodulu eparchialu.

3. Ca déca intr'o comuna besericesca fara conditiunile mai susu atinse, se afla astadi mai multi preuti acolo are a se face reducece, indata ce unu postu devine vacantu.

4. Ca atatu datorea preutiloru catu si reducecea loru este afacerea sínódeloru eparchiali; éra dupa acestea avendu in vedere mai incolo, ca congresulu nostru nationalu besericescu din an. 1870 atatu dotarea parochieloru, catu si reducecea parochieloru o au concediatu si sínódeloru eparchiali pre langa urmatóriele observatiuni:

a) Ca venitul anuálu alu preutiloru se se reguleze dupa anumite clase in tóte eparchiele in modu corespundietoriu si ca clasificatiunea venitulu o voru face sínódele eparchiali dupa impregiurari.

b) Ca reducecea prevediuta in punctulu 3 se se puna in lucrare astfeliu, cá intr'o comuna besericesca, unde astadi suntu mai multi preuti, aceea se se reduca indata ce posturile loru devinu vacante.

c) Ca la besericele si comunele, ce au preste 1500 de suflete si nu suntu fórté respandite, se potu aplicá cu dotatiune cuvenita si doi preuti; ca unde suntu preste 3000 de suflete se potu aplicá 3 preuti, éra in locuri preste 4000 de suflete potu fi 4 preuti; cum si casuri estraordinarie remanu lasate consideratiunei consistorielor concerninte.

d) Ca consistorielle eparchiali se compuna pentru fiacare protopresbiteratu cate o comisiune constatatória din protopresbiterulu concerninte si din cate doi membri mireni, care comisiune va merge din comuna in comuna si in cointelegere cu sinodulu parochialu alu fiacarei comune va face unu proiectu despre numerulu si dotati'a preutiloru amesuratu impregiurarilor.

e) Ca acestu proiectu de dotatiune dimpreuna cu tóte datele necesarie si mai vertosu cu numerulu preutiloru din comun'a respectiva, cu numerulu sufleteloru si venitul tuturor emoluminteloru tienetórie de parochia si in specie cu parerea comisiunei despre clasificarea parochieloru si dotatiunea loru precum si in genere cum s'ar poté meliorá starea parochieloru serace si in fine si cu parerile respectivei comune besericesci se se substérna catu mai curendu sínódeloru eparchiali spre ulterióra decideré.

f) Ca sínódele eparchiali, facundu din tóte unu conspectu generalu, se lu substérna apoi dimpreuna cu unu proiectu despre tacele stolarie celui mai de aprópe congresu nationalu besericescu. In fine, ca pentru comune besericesci, in care nu s'ar poté efectuí o dotare corespundiatória, se recomanda sínódeloru eparchiali acuirarea unoru midiolóce si intemeierea unoru fonduri spre ajutorirea preutiloru acelor'a.

Dupa tóte acestea voindu sinodulu archidiecesanu a efectuí regularea parochieloru si dotarea preutiloru din archidiecesa pre basea amintiteloru concluduse, comisiunea esmisa pentru imbunatatirea sórtei preutiesci propune prea ven. nostru sinodu archidiecesanu urmatóriele spre decideré:

I. Consistoriulu eparchialu va indatorá pre tóte sínódele protopresbiterali a se aduná fiacare in siedintia estraordinaria spre a tractá mai antaiu regularea tacselor stolari dela deosebitele functiuni preutiesci in tóte parochiele tractuale; tóte acestea cu privire la starea materiale a poporulu, cu privire la pusetiunea loculu, si alte impregiurari, dér' si cu privire la valórea de astadi a baniloru — dupa aceea cu privire la numerulu sufleteloru, la portiunea canonica, unde ar' ecistá aceea si in fine si cu privire la alte emolumente preutiesci; — apoi a clasificá tóte parochiele tractuali in trei anumite clase — si in fine a-si face observarile sale la fiacare parochia, deosebi cum? si pre ce cale s'ar poté dotá aceea cuviintiosu?

II. Consistoriulu eparchialu in sensulu conclu-

sului congresualu susu pomenitu sub punctulu 5 liter'a d), va propune pentru fiacare protopresbiteratu cate o comisiune constatatória din protopresbiterulu concerninte si cate doi membri mireni dintre barbatii nostri cei mai distinsi, care comisiune, mergundu din comuna in comuna — pre basea tacselor stolari, incatu se voru fi potutu regulá aceste prin sinodulu protopopescu — si pre basea clasificarei parochieloru, inventandu precisu tóta averea miscatória si nemiscatória a besericeiloru si a parochiei in bani si in realitati — in contielegere cu sinodu parochialu alu fiacarei comune besericesci va tractá dotarea si reducecea preutiloru in adeveratulu intielesu alu dispusetiuniloru congresuali de sub punctele 1, 2, 3 si 4 susu pomenite astufeliu: ca

III. In parochie, care numera dela 1200—1500 suflete si care dupa clasificarea — sínódeloru protopopesci cadu in clasa I-a, acolo dotati'a unui parochu séu preutu se fia de minimum 800 fl. v. a., in care suma vinu computate tóte emolumentele preutiesci dela realitati, dela tacele stolarie pentru deosebitele functiuni preutiesci si dela alte tace preutiesci sigure si regulate.

In tóte parochie, care cadu in clasa a II-a si numera dela 1000—2000 de suflete, dotati'a parochulu impreama cu emolumentele enumerate in punct. III se fia de minimum 600 fl. si in fine

In tóte celelalte parochie, care cadu in clasa a III-a si nu au preste 1000 de suflete, dotati'a parochulu se fia de minimum 400 fl., in care éra si se computa tóte tacele stolari si celelalte venite preutiesci sigure.

IV. Dotatiunea acést'a a preutiloru se va face dupa impregiurari, din pamenturi — si alte venituri comunali — pre unde voru fi acestea, apoi din venitul stolariu, si incatu tóte acestea n'ar ajunge dupa categori'a — in care cadu parochie, — la cifrele de mai susu, — va trebui se incurga si poporulu nostru din parochie respective cu contribuiuri anuali in bani, séu in naturalie si incatu nici cu acést'a nu s'ar poté efectuí dotare corespundietória, dupa tenorea acestui proiectu, atunci se va luá refugiu si la ajutoriulu statulu si in urma din venitele averei besericesci, si din pamenturi, care n'ar avé alta destinatiune.

V. In atari comune parochiali, care pre langa — tóta a loru bunavointia, nu suntu in stare a face — o dotatie corespundietória preutiloru sei, preutii pre langa o remuneratiune cuviintiósa se se insarcineze si cu — invetiamentulu scolare, si incatu nici in modulu acést'a nu s'ar poté ajunge minimum de 400 fl. pre anu, atunci se li se recomande aceloru comune afiliarea loru la altele invecinate.

VI. In atari comune besericesci, care nici nu potu asigurá parochulu loru un'a dotatiune de 400 fl. nici nu le potu afiliá altoru invecinate, — acolo, — pentru ajutorirea astorufeliu de comune beser. — sinodulu recomanda consistoriulu a se ingriji pentru inmultirea fondulu menitu pentru ajutorirea preutiloru seraci, — cá se se póta cu timpu acuirá pentru atari parochie serace unele pamenturi.

VII. Comisiunea amintita in punctulu II terminandu-si afacerile, va transpune operatele sale sínódeloru protopopesci, spre ulterióra pertractare. Sínódele protopopesci pertractandule in sensulu §-lui 50 alu statutulu organicu, voru aduce concluduse relative la sustienerea védiei besericesci, facundu unu proiectu despre numerulu, si dotarea preutiloru din protopopiatu si substernendulu consistoriulu archidiecesanu, pre langa unu conspectu, cu tóte aculusele si cu observarile sale. — Éra consistoriulu archidiecesanu, va face unu proiectu generalu despre regularea parochieloru si dotarea preutiloru, si lu va substérne celui mai de aprópe sinodu archidiecesanu.

VIII. Consistoriulu archidiecesanu se insarcineza cu esecutarea acestoru dispositiuni.

Sibiu 7 Aprile 1871.

Branu de Lemeny,
Ioane Metianu,
referinte.

(E primitu.)

AUSTRO-UNGARIA. Viena 2 Maiu. In contra cabinetulu Hohentwart a si inceputu lupt'a de a fi séu a disparé. Senatulu imp., camer'a deputatiloru vre a asterne una adresa la coróna, cá se decida intre ministeriu si camera, cá se se puna capetu acestei lupte de elemente imponcisiate Dr. Rechbauer si Dr. Sturm cu 40 deputati au luat acést'a atitudine si vreau a sista consularile asupra bugetulu pana candu va veni respunsulu la

adresa. Denegarea bugetulu va casiuna altfeliu desfacerea senatulu imp.

Reactiunea de Berlinu lauda tienut'a min. Hohentwart, ca-ce „Splen. Ztg.“ si „Norddeutsche Allg. Ztg.“, oficiale, imbarbatéza politic'a min. Hohentwart, dicundu, cá se se impacuiésca cu elementele nationale recomandandui patientia. Reactiunea se ajuta intre sene petutindenea si se afla in flóre. —

Cronica esterna.

Romanii in Franci'a in 1870—71.

D. br. Nic. Vasilco publica in „Semenatoriulu“ fói'a septemanele din Barladu, atitud'a ce o luara romanii din Daci'a facia cu resbelulu franco-prusianu, precesa de urmatóri'a corespundintia catra Redactiune:

„Barladu 1871 Aprile 4. Dle Redactoru! Nu me indoiescu, ca veti primí cu placere pucinele mele ronduri, insocite tu rugaminte, cá se binevoiti a dá locu in stimabilele vostru diariu unoru mice detailuri, ce cu onóre vi le descriu mai la vale, de pe campulu resbelulu franco-teutonicu, la care amu participatu insumi cá luptatoriu, in caus'a cea santa a fratiloru nostri francesi, atrasu fiindu impreama cu mai multi romani din tóte punctele Daciei, de simpathiele naturali ale unei natiuni glorióse, a Franciei, sor'a nóstra mai mare si focarulu culturai, civilisatiunei si libertatei popóraloru moderne.

Cunoscu, Dle Redactoru, sentimentele nobili romanesci ce v'au animatu in totudéun'a pentru sustienerea acestei sante cause a fratiloru nostri francesi. Seriositatea diariulu, ce redigeti si entusiasmulu ce elu a desteptatu in sufletulu fiacaru adeveratu romanu citindu'lu — nu au pututu decatu a implé si anim'a mea de bucuria, candu in departat'a strainatate luptámu sub drapelulu sangerosu alu Franciei, si citiamu in scurtele — mi momente de repausu, respectabilele vostru diariu mai cu sém'a pasagiele, ce atingeau caus'a cea mare a ginte latine, a francesiloru, fratiloru nostri firesci!!!

Cá frate alu vostru, romanu din Bucovin'a, ruptá din cóstele Moldovei, reintorcundume de pe campulu de resbelu, profitu de ocaziunea fericit'a de a ve transmite cu acést'a mai diosu aratatele notitie, cá se véda compatriotii mei, ca Romanii a fostu si ea reprezentata in lupt'a francesiloru contra barbarulu teutonu, prin fiii sei din diferitele puncte ale marei Dacie Traiane.

Primiti ve rogu, Dle Redactoru, cu acést'a ocaziune, o fratiésca stringere de mana si cea mai distinsa consideratiune si respectu, ce conservu pentru diariulu „Semenatoriulu“.

Nicolae baronu Vasilco.

Romanii in Franci'a in anulu 1870—71.

Dupace se inmortentá imperiulu in Franci'a, si reinviá republic'a; indata incepura a alergá acolo celi mai nobili fiii ai natiuniloru, spre a-si versá sangele loru pentru acea republica, dela care au emanatu pana acum tote libertatile in Europ'a, si inaintea careia tremurau toti potentatii incoronati.

Poloni, unguri, americani, greci, spanioli, romani, nu au lipsitu de a nu fi inolati sub drapelulu diferiteloru corpuri de armate francesi, dér' mai cu sém'a in armat'a generalulu Garibaldi si a suportá cu cea mai mare bucuria tóte greutatile desastruóse, numai si numai spre a poté realisé mările idee ale republicei francesi.

Eu cá romanu, care atrasu de simpathiele catra francesi si insufletitu de simtiementulu recuscientiei catra densii, me voiu marginí de a vorbí pucine numai despre fratii si camaradii mei de lupta si suferintie, in acestu resbelu desastruosu.

Érau asiadéra in lupt'a franceso-teutonica la 900 romani, cari, parte sub comand'a generaliloru Garibaldi, parte sub a lui Chancy, au fostu totudéun'a resoluti a morí in diferitele lupte si atacuri, si a-si versá voiosi sangele loru, pentru maretiele idee civilisatórie, ale caroru puncte de plecare e Franci'a.

Éra o lupta marétia, o lupta sincera si resoluta; pentruca toti acesti romani din diferitele provincie romane adica din Romanii libera (Tióra romanésca si Moldov'a), Transilvani'a, Banatu si Bucovin'a au plecatu din tióra loru animati de ide'a sacra a mori pentru Franci'a, catra care ii atragea amorulu libertatei, si simpathiele loru de rasa si sange a fratiloru loru francesi. Me simtu fericitu a o maturí in faci'a lunei întrege, in audiulu fratiloru nostri francesi, ca romanii au luptatu la Chateaudun in contra hordeloru barbare de prusaci, cu

unu eroismu nedescriptibile, demnu de gloriosii loru principi Stefanu celu mare si Mihaiu vítézu, nobilii si eroicii Domni ai romaniloru!

Cine va puté negá in faci'a istoriei, care de securu nu va tacé, ca romanii nu pucinu au contribuitu, cá nobilele loru generale comandante Garibaldi se bata in tóte luptele pe prusaci, si nici odata se nu cedeze inaintea loru!?

Romanii, cari au participatu cu unu entusiasmu inflacaru pentru salvarea unei natiuni inrudite si cu acésta ocaziune, si cari cu dreptu cuventu merita a se numi descendentii ai romaniloru, nu au fostu negresitu decatu o mica deputatiune fidele a tuturor romaniloru, cari iubescu pre fratii loru francesi si urescu din sufletu pre barbarii si . . . teutoni!

Nu -mi permitu fortiele condeiului meu a descrie furi'a si ur'a neimpacata, cu care navaliau bravii romani pe campulu de resboiu la 9 Novembri 1870 si 2 Ianuariu 1871 in contra prusaciloru, a acestoru barbari cutropitori, luptandu cu desperatiune si implorandu divinitatea, cá se li dè puterea spre a scapá pamentulu binecuvantatu alu Franciei de acesti . . . barbari si salvá natiunile de jugulu sclaviei si de aceste lipitori pruso-germane!

Este unu ce admirabile a vedé cum luptá romanulu pentru libertate!

Déca au fostu fii romani, cari in Americ'a si au versatu eroicu sangele pentru scuturarea jugulu de sclavi, (dovada neuitatulu martiru Nicolae Dunca).

Déca romanii au luptatu in Poloni'a, Itali'a si la tóte ocaziunile, unde erá vorb'a de sant'a cauza a libertatiloru popóraloru impilate.

Déca fiiulu Daciei, de si de cele mai multeori cofundatu sub alta nationalitate si ignoratu de ambitiosi, a desfasuratu cu fala si gloria eroismulu stramosiescu contra tiraniei: apoi celu pucinu istori'a, judecatoriulu impariale, nu me indoiescu, ca va reservá unu micu locu si pentru numele romanescu in memori'a braviloru luptatori romani, cari -si au versatu sangele loru pe campiele si muntii Franciei, sub eroicele drapeluri ale mariloru generali Garibaldi si Chancy!

Totulu ce voiescu se constatu cá marturu ocularu si cá unulu din numerulu fratiloru mei camaradi de arme, romani luptatori in resbelulu franco-teutonicu din 1870 si 1871, este cá se se scia si cunósca, ca romanulu lupta eroicescu si móre cu entusiasmu pentru aperiarea libertatei si urescu din sufletu: tirani'a si despotismulu.

Dumnedieu cu Franci'a si cu sant'a cauza a popóraloru!

Br. Nicolae Vasilco, fostu marechal de Logis Chef in armat'a auxiliara-francesa (Corpus de l'Etoile).

Contribuiri

pentru ajutorarea ranitoru, veduveloru si orfaniloru fratiloru nostri francesi, caduti in lupta pentru patri'a strabuna:

Blasiu 10 Aprile. (Continuare la Gazet'a Nr. 100 si 101 — 1870 si 6, 7, 8, 21, 23, 24 si 26 1871.)

Din Secarembu prin d. protopopu B. Densianu:

Domni'a sa si dela on. dd. Petru Boieru ofic. mont., Korneli Dénes par. r. cat., Kolosi Vasilica macel., Pomp. Pitou macel., Florea Nicolae carcim., Petru Todoranu propr. cate 1 fl., Stirbu Petru 80 cr., comun'a gr. cat. 71 cr., Thaller János ofic. mont., Jemand cate 50 cr., Agh István comerc., Klaudius, Galitzki Carolu carcim. cate 40 cr., Iancu Iosifu coturn., Karmagianu Iosifu, Florea Iosifu metalurgu cate 20 cr., Endes Josef coturn. 10 cr., la olalta 11 fl. 41 cr., s'a spesatu 1 fl., deci la acestu comitetu s'au tramisu 10 fl. 41 cr.

Din M. Bretea prin d. Alecsandru Herbay jude cerc.:

Domni'a sa 5 fl., Branicanu Ioane econ. 50 cr., Hui Ioane plugariu 20 cr., Staer Frantu plug. 9 cr., Popesculu Iosifu 1 fl. Totu prin o. d. A. Herbay dela d. Krepelka Visca not., Ioane Kosma din Visca econ. cate 1 fl., Herm. Isak Visca carcim. Sim. Martov Bogara carcim. cate 50 cr., Steff Ursu Visca econ., Josef Stein carcim. cate 20 cr., Suba Ioane d. Visca econ., Augustu Krepelka Visca scol.,

Kaselau Brindusu Fújes, Bogara econ. Oana Tamas econ. cate 10 cr. Totu prin d. Al. Herbay dela d. Birzanu Antonu not. 50 cr., Iosifu Opreanu par. 40 cr., Imets Sándor nob. 30 cr., Ar. Olariu 50 cr., Mone Ioane, Sonca Toaderu, Iosca Dumitru, Popa Ianosi, Marianu Solomonu, Lupu Ioane, Popa Petru, Opra Toaderu, Negru Petru, Suci Ioane, Popa Vicentiu, Boba Petru, Doda Petru, Popa Ioane, Cerna Pascu, Soanea Pascu, Boba Parascie, Danu Iosifu l. Petru, Sonea Petru, Mone Iosifu cate 5 cr., Popa Iosifu, Indria Donascinu cate 10 cr., Dobru Nicolae 3 cr., la olalta 13 fl. 52 cr. Cucurusu dela Huch Mihaiu 4 metr., Saben Petru 3 metr., Saben Mihaiu, Tomutia Ianesu, Popa Ladaru cate 2 metr., care s'au vendutu cu 65 cr. Cu totulu 14 fl. 17 cr. v. a. — (Va urmá.)

Varietati.

PROGRAM'A

siedintiei publice a societatei de lectura a alumniloru seminariali din Blasiu, ce se va tiené in 16 Maiu st. n. la 8^{1/2} óre inainte de amédi:

1. Invocarea spiritului santu.
 2. Deschiderea, prin d. prefectu de studia Geodeonu Blasianu.
 3. „Unu cuventu in memori'a laureatului poetu Andreiu Muresianu“ de Georgiu Brateanu, teol. an. III rostitu de autoriulu.
 4. „Catra martirii romani din an. 1848—9“, poema de A. Muresianu cantatu de corulu seminariale.
 5. „Mirarea mea“ poesia de Iosifu S. Vasileo, teol. an. II declamata de autoriulu.
 6. „Despre poesi'a epica crestina“, disertatiune apologetica de Alecsandru Grama teol. an. IV, cetita de autoriulu.
 7. „Éca éca turturica“ poesia de Ionitia Badescu, cantatu de corulu seminariale.
 8. „Mórtea lui Georgiu Sincaiu“ poesia de Iustin Popfiu, declamata de Atanasiu Macelariu teol. an. IV.
 9. Ómenimea se deriva dela un'a, ér' nu dela mai multe parchie de ómeni specifice diverse“, disertatiune de Sofroniu Pascu teol. an. IV, cetita de autoriulu.
 10. „Nu desperezu“, satira de V. Petricu, declamata de Ioane Vladu teol. an. III.
 11. Inchiderea.
 12. „Mersulu lui Iancu“ cantatu de corulu seminariale.
- Blasiu in 1 Maiu 1871.

In numele comitetului arang.:

Elia Chirila, Silvestru Nestoru,
pres. not.

— Program'a comunei parisiane. Comun'a parisiana, voidu a chiarificá ómenimea despre intentiunile sale, respective ale insurgentiloru, si a precisá caracterulu rescólei parisiane dela 18 Martiu a. c., publica in fói'a oficiale credeulu séu program'a pretensiuniloru si a dorinrielor poporatiunei din Parisu; program'a, pentru care omora frate pre frate, fiulu pre tata si tatalu pre fiu. Se vedemu deci si noi schitiile principale ale aceste frumóse, dér' fatale programe, mai inainte de a vedé mórtea comunei, care se astépta pre tóta diu'a:

„Parisulu cere recunóscerea si consolidarea republicei, autonomi'a absoluta a comunei pentru tóta Franci'a asia, incatu fiacaru cetatianu francesu se i se asecure integritatea dreptatiloru sale, cá omu, cá cetatianu si cá lucratoriu. Drepturile comunei suntu: Stabilirea bugetului comunalu, alu perceptiuniloru si erogatiuniloru; stabilirea si impartirea contributiunei si a impositelor; inspectiunea asupra politiei interne si a instructiunei publice: administrarea averei comunale; instalarea functionariloru magistratuali si comunali prin alegere séu concursu publicu, precum si dreptulu inalienabilu, de a i inspectoná si a i depune; asigurarea absoluta a libertatii individuale, a libertatii conscientiei si a lucrului; participarea tuturor cetatianiloru la a facerile comunei prin manifestarea libera a cugetelor lor; libertatea de a-si aperá interesele si asigurarea pentru aceste drepturi, danduse numai comunei dreptulu, de a veghiá asupra intrebuintiarei libere si adeverate a dreptului de intrunire si a libertatii de presa. Mai departe ceremu organizatiunea aperiarei cetatii si a gardei nationale, carea -si alege

insa-si conducatorii sei si numai ea singura are se vighieze asupra sustinerei ordinei in cetate.

„Parisulu nu cere alte garantie pentru interesele sale, decatu cá guvernulu centralu, care are se consiste din reprezentantii comunelor federate, se asecure realizarea si ecercitarea principiiloru susmentionate.

„Revolutiunea comunale dela 18 Martiu incepe una era nóua pentru politica si scientia. Ea este capetulu timpului vechiu alu clerului, militarismului, oficialiloru, alu esplotarei tieriei, alu dileloru de agio, de monopolu si privilegie, caror'a proletariatu are se li multumésca servitutea si una parte a nenorocirei sale. Lupt'a intre Parisu si Versali'a este una lupta, carea nu se póte finí prin compromisu ilusoriu, dér' finitulu nu póte fi dubiu. Victori'a va fi a ideei si a dreptului.

„Apelamu la Franci'a, carea se scia, ca Parisulu inarmatu desvolta inca atat'a liniste si virtute, incatu se sustiena ordinea cu energia si entusiasmu; ca Parisulu, care a apucatu armele din iubire catra libertate si pentru glori'a comunelor, se sacrifica cu convictiune si eroismu. Dè ceriulu, cá Franci'a se puna capetu acestui cruntu conflictu. Franci'a singura póte se desarmeze Versali'a prin solemn'a manifestare a vointiei sale iresistibile. Dechiare-se ea solidaria cu nesuintiele nóstre in lupt'a, care se va poté finí numai cu triumfulu comunei, séu cu perirea Parisului. Noi inse, cetatiani ai Parisului, noi avemu misiunea de a finí revolutiunea moderna, carea este cea mai infricosiata si mai aduncu taiatória dintre tóte revolutiunile, cari le cunósce istori'a. Noi avemu misiunea, de a ne luptá si de a invinge.“ —

Novissimu. Berlinu 5 Maiu. Princ. Bismark amenintia intre depesia catra Favre, ca va rechama plenipotentiatii prusiani dela pertractarile de pace, ca se pre amana. —

Bibliografia. Au esitu de sub tipariu: **Opurile lui Cainu Corneliu Tacitu**, traduse de G. I. Munteanu, directoriu si profesoriu la gimnasiulu romanescu gr. or. din Brasiovu, membru alu societatei academice romane din Bucuresci etc.

Date in tipariu sub auspiciile societatei academice dupa decesulu din viétia a traductorului. Biografi'a lui G. I. Munteanu alaturata. Sibiu. Tipariulu tipografiei lui S. Filtsch (W. Krafft) 1871. 80 midiulociu 39^{1/2} còle, séu 614 pag. si totusi pretiulu numai 2 fiorini 80 cr., séu 6 lei n.

Acestu opu se póte trage prin tóte librariile din tíera, cum si de a dreptulu dela redactiunea „Transilvaniei“.

(Venitulu curatu catu se va potea scóte din pretiulu acestei carti, e destinatu de catra societatea academica romana in ajutoriulu veduvei si alu orfanului remasu dupa repausatulu.) —

La alte popóra auctorii clasici latini si elini, si mai de aprópe cei istorici, s'au tradusu si tiparitu pana acuma de repetite ori. Credemu, ca a venitu timpulu, in care se simtimu si noi necesitatea traducerei lor in limb'a nóstra. —

Subscriulu, fiindu stramutatu dela servitiulu telegraficu de aici la Alb'a Iulia, vinu prin acésta a mi respica cele mai sincere simtiemente de multiamita si recunoscintia onor. publicu romanu din Brasiovu pentru binevointi'a, de care amu avutu parte sub servitiulu meu de aici, recomandandume si la despartire cu tóta onórea.

Wenzel Hajak,
portatoriu de telegrame.

Cursurile

la bursa in 5 Maiu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 88 ^{1/2} cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 91 ^{1/2} „ „
Augsburg	—	—	122 „ 35 „ „
Londonu	—	—	124 „ 90 „ „
Imprumutulu nationalu	—	—	59 „ 20 „ „
Obligatiile metalice vechi de 5 ^{0/0}	—	—	68 „ 80 „ „
Obligatiunile rurale ungare	—	—	79 „ 90 „ „
„ „ temesiane	—	—	77 „ 75 „ „
„ „ transilvane	—	—	74 „ 75 „ „
„ „ croato-slav.	—	—	83 „ 50 „ „
Actiunile bancei	—	—	748 „ — „ „
„ creditulu	—	—	282 „ 80 „ „